

Un estany gelat i amb valor

Els dissenyadors Quim Roqué i Anna Pigem ideen un 'souvenir' comestible que fa reflexionar sobre la importància de l'aigua
Té la forma exacta del perímetre de l'estany de Banyoles i ha estat guardonat en els premis Delta 2024 de disseny del FAD

Per la Candelera del 1956, el 3 de febrer del 1956, l'estany de Banyoles es va glaçar parcialment. És l'any de la fred. A les imatges en blanc i negre del fotògraf banyolí Josep Maria Mateu s'hi percep el gebre als joncs de les vores de l'estany. El meteoròleg local Enric Estragués recorda que "la gran fredorada" del febrer del 1956 va ser provocada per tres onades de fred seguides entre els dies 1 i 22. Estragués detalla aquell històric febrer del 1956 a la capital del Pla de l'Estany en el seu web [Meteo Banyoles \[http://www.meteobanyoles.com\]](http://www.meteobanyoles.com): "Banyoles va viure l'onada de fred més intensa i gegantina de la qual es té coneixement. Fruit d'aquells 22 dies de fred continuada, la vida quotidiana dels banyolins es va veure molt alterada per unes temperatures tan baixes que diàriament glaçaven l'aigua de les aixetes i canonades i convertien els nostres carrers en autèntiques pistes de gel." La matinada del 3 de febrer del 1956 els termòmetres van tocar fons baixant fins a -13°C. Arran d'aquesta temperatura negativa, l'estanyol del Vilar es va glaçar completament i les vores de l'estany que donen a la cara nord es van glaçar parcialment. També la riera del Matamors, a Camós, va quedar congelada i el salt d'en Vila presentava un aspecte fascinant, amb la cascada glaçada. La setmana passada, durant la primera onada de calor de l'estiu, la temperatura a Banyoles es va enfilir, el dimecres 31 de juliol, als 42,5°, la tercera més alta registrada des del 1920. El 23 de juliol de l'any passat es va arribar a l'històric 44,2°.

L'estany de Banyoles no és immune al canvi climàtic: un estudi de la UdG n'ha mesurat l'aigua i el cabal, i determina que és més càlida durant més temps, allargant els tres mesos d'estiu fins a la primavera i la tardor, un fet que fa que perdi aquella terbolesa tan característica, per adoptar un color d'un blau cel transparent, tropical. Conscients del bé escàs que és l'aigua i inspirats en l'any que l'estany es va gelar, els dissenyadors Quim Roqué i Anna Pigem, que treballen plegats sota la marca [Qui mana \[http://www.quimana.com\]](http://www.quimana.com), van pensar en un producte que fos un homenatge i una reflexió alhora, que contribuís a conscienciar, en un municipi com és Banyoles, del valor i la importància que té l'aigua. Van pensar en un bloc de gel d'aigua de l'estany però no hi van detectar ni el recorregut ni "l'èxit comercial", reconeix Roqué. I així neix un [gelat \[http://www.instagram.com/reel/C-Mt-WAMJvI/?igsh=MXFrM3dmZmVvaDQ3MQ%3D%3D\]](http://www.instagram.com/reel/C-Mt-WAMJvI/?igsh=MXFrM3dmZmVvaDQ3MQ%3D%3D) amb la forma exacta del perímetre de l'estany, tal com es veu a vista d'ocell i recullen els mapes de Google. Quim Roqué està vinculat al gastrobar Can Pericus. Després de diverses proves, ja que la idea sorgeix l'any passat, l'obra de Can Pericus va elaborar un gelat refrescant cent per cent natural a base de sorbet de suc de poma ecològica, suc de llimona i l'espíridina ecològica, una microalga, i que és la que dona al polo anomenat l'Estany Gelat aquest color d'aigua tan identitari de Banyoles. La icona de la ciutat es promociona com un "souvenir comestible". Al juny, els dissenyadors banyolins van presentar l'Estany Gelat als premis Delta 2024 que organitza el FAD de Barcelona i van ser guardonats amb el premi Delta de bronze [\[http://www.instagram.com/p/C8birIpMX9m/?igsh=bGNrYmJ2ZzgxY2th\]](http://www.instagram.com/p/C8birIpMX9m/?igsh=bGNrYmJ2ZzgxY2th). La setmana passada, a més, van realitzar una xerrada al Museu del Disseny de Barcelona.

L'obra de Can Pericus elabora una seixantena d'Estanys Gelats cada setmana i es poden trobar al gastrobar. També es reparteixen en alguns restaurants de Banyoles, com és La Carpa. Els clients han rebut el nou producte, refrescant, com una promoció turística de la ciutat i alhora amb consciència ecològica, amb "entusiasme", segons Roqué.

Un plat fondo i el pantà de Saul'Estany Gelat no és el primer projecte que, sota el paraigua Qui mana, Quim Roqué i Anna Pigem han realitzat per conscienciar de la problemàtica de l'aigua i de la sequera del país. Un d'aquests dissenys és un plat fondo. "Si no plou no hi ha aigua, i si no hi ha aigua no fem sopa! Sense aigua no fem sopa", expliquen en el catàleg. Mentre la cullera va buidant el plat de sopa, d'aquest n'ergeix una altra icona de la sequera: el campanar de l'església del pantà de Sau.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 06-08-2024, Pàgina 17

Font del document: <http://www.elpuntavui.cat/societat/article/5-societat/2446344-un-estany-gelat-i-amb-valor.html>